

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه	پیاده‌سازی

هرجا زیارت عاشورا خوانده شود، کربلاست

مؤمن حجاب زمان و مکان، هردو را از میان برمی‌دارد و از آن عبور می‌کند و به این فضا می‌رسد که «كُلُّ يَوْمٍ عَاشُورَاءُ وَ كُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَاءُ»^۱. دیگر نه محدود به مکان معینی است و نه محدود به زمان معینی. برای او، کربلا همه‌ی مکان‌های عالم را و عاشورا همه‌ی تاریخ خلقت را دربر می‌گیرد؛ «كُلُّ يَوْمٍ عَاشُورَاءُ وَ كُلُّ أَرْضٍ كَرْبَلَاءُ»؛ لذا دوست اهل بیت علیهم‌السلام در متن حادثه حضور پیدا می‌کند. در طول این نزدیک به ده سالی که این جمع عزیزان دور هم جمع می‌شوند، هیچ هفته‌ای نبوده مگر اینکه این مجلس با زیارت عاشورا شروع شده است؛ و می‌بینید وقتی این زیارت خوانده می‌شود، مجلس چه حالتی دارد. های‌های گریه می‌آید؛ مثل اینکه انسان در خود صحنه است؛ مثل اینکه خودش دارد جلوی چشمش می‌بیند که اهل بیت علیهم‌السلام چگونه دارند قلم‌قلم می‌شوند. شیعه و دوست اهل بیت علیهم‌السلام از حجاب زمان و مکان عبور می‌کند؛ لذا همین‌جا که شما دارید زیارت عاشورا می‌خوانید، کربلاست. همین‌جا کربلاست. خدا شاهد است اگر چشمتان باز شود، می‌بینید که همین‌جا کربلاست؛ و همه‌ی آن صحنه‌ها را همین‌جا می‌بینید؛ منتها چون تحملش سخت است، خدا پرده انداخته و فعلاً نمی‌بینید؛ ولی اگر پرده به کنار برود، خدا می‌داند چه دیده می‌شود! اینکه فرمودند هرجا اسم اباعبدالله‌الحسین علیه‌السلام برده شود، همان‌جا قبه‌ی حضرت است، عراق نکرده‌اند، تشبیه نکرده‌اند، تعبیر ادبی نکرده‌اند. خدا می‌داند همین است. لذا همین‌جا که می‌نشینید و زیارت عاشورا را می‌خوانید، اگر چشمتان باز باشد، می‌بینید که در

۱. این عبارت منسوب به امام صادق علیه‌السلام است.

کنار ضریح اباعبدالله علیه السلام نشستہ اید و اگر قدری بیشتر عبور کنید، می بینید روز عاشورا است و در کنار پیکر غرق به خون اباعبدالله علیه السلام و اصحابش نشستہ اید و می گوئید: «السَّلَامُ عَلَیْکَ يَا اَبَاعَبْدِاللّٰهِ».

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ